

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Druga strona postępowania: L.F. Evans

Sentencja

Artykuł 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, zmienionego i uaktualnionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1992/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r., w związku z art. 16 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w okresie, w jakim obywatel państwa członkowskiego był zatrudniony w urzędzie konsularnym państwa trzeciego położonym na terytorium państwa członkowskiego, którego nie jest on obywatelem, lecz w którym pracownik ten zamieszkuje, obywatel ten nie podlega ustawodawstwu państwa członkowskiego w rozumieniu tego przepisu, o ile zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego swojego miejsca zamieszkania, przyjętego na podstawie art. 71 ust. 2 Konwencji wiedeńskiej o stosunkach konsularnych, sporządzonej w Wiedniu w dniu 24 kwietnia 1963 r., obywatel ten nie jest objęty krajowym systemem zabezpieczenia społecznego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 189 z 29.6.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 stycznia 2015 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Zjednoczone Królestwo] – The Queen, na wniosek Eventech Ltd/The Parking Adjudicator

(Sprawa C-518/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Konkurencja — Pomoc państwa — Artykuł 107 ust. 1 TFUE — Zezwolenie udzielone wyłącznie taksówkom londyńskim, ale nie prywatnym pojazdom przeznaczonym do najmu z kierowcą, na korzystanie z pasów przeznaczonych dla autobusów — Pojęcie pomocy państwa — Zasoby państwowe — Korzyść gospodarcza — Selektywna korzyść — Wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi)

(2015/C 073/06)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The Queen, na wniosek Eventech Ltd

Strona pozwana: The Parking Adjudicator

przy udziale: London Borough of Camden, Transport for London

Sentencja

- 1) Zezwolenie taksówkom londyńskim – dla celów stworzenia bezpiecznego i efektywnego systemu transportu – na poruszanie się po znajdujących się na drodze publicznej pasach przeznaczonych dla autobusów w godzinach obowiązywania ograniczeń w ruchu na tych pasach w powiązaniu z zakazem korzystania z owych pasów przez prywatne pojazdy przeznaczone do najmu z kierowcą, chyba że następuje to w celu zabrania lub wysadzenia pasażerów, którzy wcześniej je zamówili, nie okazuje się mieć charakteru wiążącego się z użyciem zasobów państwowych lub z przysporzeniem tym taksówkom selektywnej korzyści gospodarczej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, co powinien jednak ustalić sąd odsyłający.

- 2) Nie można wykluczyć, że zezwolenie taksówkom londyńskim na poruszanie się po znajdujących się na drodze publicznej pasach przeznaczonych dla autobusów w godzinach obowiązywania ograniczeń w ruchu na tych pasach w powiązaniu z zakazem korzystania z owych pasów przez prywatne pojazdy przeznaczone do najmu z kierowcą, chyba że następuje to w celu zabrania lub wysadzenia pasażerów, którzy wcześniej je zamówili, może wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, co powinien ustalić sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 367 z 14.12.2013.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 15 stycznia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litwa) – Birutė Šiba/ Arūnas Devėnas

(Sprawa C-537/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Zakres stosowania — Umowy konsumenckie — Umowa o świadczenie usług prawnych zawarta pomiędzy adwokatem a konsumentem)

(2015/C 073/07)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Birutė Šiba

Strona pozwana: Arūnas Devėnas

Sentencja

Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że ma ona zastosowanie do standaryzowanych umów o świadczenie usług prawnych, takich jak umowy rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym, zawartych przez adwokata z osobą fizyczną, która działa w celach niezwiązanych z jej działalnością zawodową.

⁽¹⁾ Dz.U. C 9 z 11.1.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 stycznia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG/ Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV

(Sprawa C-573/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 1008/2008 — Przewozy lotnicze — Artykuł 23 ust. 1 zdanie drugie — Przejrzystość cen — Elektroniczny system rezerwacji — Taryfy lotnicze — Wskazywanie ostatecznej ceny w każdym momencie]

(2015/C 073/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof